

Davo Karničar v hlačah, ki so jih posebej zanj iz najboljših materialov izdelali v tržiški firmi Vrh (prej GT)

Foto: Mirko Kunšič

elektrotehnik iz Kamnika, ki je leta 1994 priplezal na Ganeš V (6900 m), lani pa je skupaj z bratoma Karničar Slovencem priplezal zadnji še manjkajoči osemtisočak,

Sestop

RUDI KLINAR

*Nemir se je dotaknil zadnjih mej
in v vrhu našel odrešitev.
Zdaj je edina pot vrnitev,
in vse, kar me je prej
z negotovostjo hromilo,
se izgublja kot odmev,
ki je v daljavah izživel
vso svojo moč in silo.*

*In cilj je lepši, kot je davi bil,
ko sem ga plašno iskal;
kamen je še bolj svetel,
in jaz sem, kot bi začaran bil,
ker venomer zastaja mi korak
in pogled po steni znova meri.*

*Kot bi v spominu šel skoz dveri
čez dobrotljiv in nepozaben prag.*

Anapurno I (8091 m). Tretji član te mini odprave je 26-letni elektrotehnik iz Ljubljane Zvonko Požgaj, ki je leta 1993 kot prvi Slovenec stopil na vrh druge najvišje gore na svetu, na 8611 metrov visoki K2. Na vrh je prišel brez uporabe dodatnega kisika in je najmlajši človek, ki mu je to uspelo. Med sestopom je doživljal kalvarijo, s hudimi omrzlinami se je vrnil v bazni tabor, v ljubljanskem Kliničnem centru so mu morali amputirati členke na skoraj vseh prstih na obeh rokah, vendar kljub temu ni izgubil veselja do vrhunskega plezanja.

Ama Dablam, Mati-Svetinja, kot se v prevodu imenuje ena od najlepših in tudi najbolj znanih gorá v Himalaji, je zaradi svoje značilne lepe oblike in lege blizu Everestu nekaj posebnega, zato se njena podoba pojavlja v skoraj vsaki publikaciji o Nepalju. To je ena od najbolj obiskanih gorá v Himalaji, na njen vrh so alpinisti prišli že večkrat. Večina odprav se gore loti po jugozahodnem grebenu, kjer poteka najlažji pristop, tako imenovana normalna smer. Zaradi velikega obiska goro že nekaj časa imenujejo »himalajski Mont Blanc«.

Slovenska odprava bo po normalni smeri le sestopila, kajti njen glavni načrt je v severozahodni steni bodisi na alpski, bodisi na klasičen način preplezati zahtevno prvenstveno smer. Ta smer naj bi potekala v težavnem osrednjem delu stene. Z vzponom na vrh bi opravili tudi prvi slovenski pristop na Ama Dablam. Rezervni cilj pa je prva ponovitev Japonske smeri iz leta 1980, prav tako v alpskem ali klasičnem slogu.

Severozahodna stena Ama Dablama je doslej doživela že osem poskusov vzponov, z njo se je spoprijemalo že nekaj močnih odprav. Le japonski je leta 1980 uspelo v klasičnem slogu oblezati steno, kajti njenemu osrednjemu delu so se izognili. Prav ta najtežavnejši, osrednji del stene je bil pozneje izziv več odprav; poleg bolgarske, južnokorejske, nizozemske in dveh ameriških sta se stene lotili tudi dve slovenski, leta 1989 **Bojan Počkar** in Vanja Furlan, leta 1993 pa **Štefan Mlinarič** in Bojan Počkar; prva je prišla do višine 6030, druga pa 5600 metrov.

SLOVENSKA OSVAJANJA OSEMTISOČAKOV

Prvi osemtisočak, na katerem so stali Slovenci, je bil 8463 metrov visoki Makalu, prva Slovenca, ki sta stala na osemtisočaku, pa sta bila **Marjan Manfreda** in **Stane Belak**, kar se je zgodilo 6. oktobra 1975. Potem se je v dvajsetih letih zvrstilo še preostalih 13 osemtisočakov: leta 1977 Gašerbrum (8068 m), leta 1979 Everest (8848 m), leta 1984 Manaslu (8163 m), leta 1984 Broad Peak (8051 m), leta 1986 Gašerbrum 2 (8035 m), leta 1987 Daulagiri (8167 m), leta 1988 Čo Oju (8201), leta 1989 Šiša Pangma (8027 m), istega leta 1989 Lotse (8516 m), leta 1990 Nanga Parbat (8126 m), leta 1991 Kangčendzenga (8586 m), leta 1993 K2 (8611 m) in leta 1995 Anapurna (8091 m).

En krog je zdaj sklenjen, začenja se naslednji. V Himalaji je nepreplezanih še veliko visokih sten in nasploh je v tem velikanskem visokem pogorju še ogromno ciljev, od katerih si bo marsikaterega treba pravzaprav še izmisliti.